

Vakmisszió Tatabányán

Közel négy évszázad óta megkezdődött a Tatabányai Gyülekezetnek, amikor a Vakmisszió-csoport tagjai jöttek el Tatabányára, hogy szolgálattal július 7-én elvigyék egy olyan világra bennünket, amit mi, látók egyáltalán nem, vagy csak nehezen tudunk elképzelni. Megértettük, hogy ők a szívekkel beszélnek.

Nagy izgalommal köszöntöttük a fogadókra, mert mindent pontosan meg kellett szervezni, hogy érkezésük, szolgálattuk és távozásuk is zökkenőmentes legyen.

Erdődy Viktor csodálatos orgonaszóval szövegezték meg az önéletrajzokat. Barna Marika és a többiek felemelő önéletrajzokban gyönyörködhetünk, és láthatjuk, hogy a jó Isten kérésébe keresték. Versekkel is gazdagították a dalaikat. Erdődy Viktor testvér hirdette Isten Igáját. Igéjének a lényege az volt, hogy sokkal nagyobb az a betegség, ami a lelket kínozza, mint ami orvosra jár, mint olykor a testi baj. Jézus ott áll mellettünk győzelemmel, erejével, de felteszi a kérdést: "Akarsz-e meggyógyulni?" Addig nem avatkozik be, amíg igent nem mondunk arra, hogy mint legfőbb Orvosunk felfelépjen.

Testvéreink a dalaink folyamán elmondták, hogy sokat utaznak, táborozni járnak, Jézus mellett teljes életet igyekeznek élni. Mi, látók, meghatároltuk a figyelmünk az arcuk sugárzását, amivel kifejezték, hogy Jézusban bízunk, vidám életet élnek. Nagyszerű volt tapasztalni Bulányi Kálmán testvérrel - a többi folyamatos - gondoskodás szeretetét testvéreink iránt.

Vendégeinkkel együtt szeretettel bocsáztunk tőlük, kívánva, hogy tegyenek minél több embernek bizonyosságot Jézusról.

Á

Várás Sándorné